

Figoutz A.,
director of French company "Cofely" in Ukraine, France,
Bezarova K.O.,
student,
National aviation university, Kyiv, Ukraine

LEGAL PROVIDENCE OF INTERNATIONAL COOPERATION IN THE SPHERE OF AVIATION TRANSPORTATION ON THE INSTANCE OF AUSTRIAN AIRLINES' ACTIVITY IN UKRAINE

Collaboration between the states on most various questions of international flights, international air traffics and international air reports realized, as a rule, in form an international agreement and custom. International agreements are subdivided into multilateral and bilateral. Examples of the first are Warsaw convention 1929, Convention about international national aviation 1944, Montreal convention 1999 and Cape town convention 2001, that create basic principles of international air law and are essential for intergovernmental agreements on international aviation. Questions of jurisdiction are the subject matters of Warsaw convention 1929, Montreal convention 1999, and also by Hague and by Montreal conventions on a fight against a capture and driving away of airplanes. Chicago convention 1944 (Ukraine is a party of agreement) declares the main task for international civil aviation – creation of such terms, that make possible safe and well-organized development of it. Practically all bilateral agreements about air transitions include positions about mutual obligations on maintenance of due level of security, and also procedures of cooperations on questions of removal or permission of situations, connected with acts or threats of illegal interference against safety of civil aviation. Rules and norms of ICAO mainly had had recommendation character, but with practice of state got preemptory force.

Bilateral agreements contains provisions about aims, tasks and execution mechanisms in the narrower sense. In such provisions are determined commercial rights, organs, which are authorized to carry out guidance of a civil aviation and carry out the functions of civil aviation; an order of edition and abolition of permission on flights, safety of flights, taxes, customs and tariffs.

Therefore, legal regulation of aviation international cooperation between Ukraine and Austria could be clearly characterized by bilateral agreements. Such main documents are Agreement between Government of Ukraine and Austrian Federal Government about an air report 1994 and Treaty between Ukraine and European Union on certain aspects of air connection 2005 [1, 2].

Government of Ukraine and Austrian Federal Government, being the par-

ticipants of Convention about an international civil aviation, open for signing in Chicago on December, 7, 1994, wishing to make agreement, complements Convention, with the aim of establishment regular air connections.

Every country gives such rights each other in relation to realization of regular international air connections :

- a) right to carry out flight through her territory without landing;
- b) right to carry out on its territory stops with noncommercial aims.

Every country, as Ukraine so Austria has a right to appoint one airline or a few airlines with the aim of exploitation of contractual lines on the set routes [1].

As Ukraine so Austria, in accordance with Agreement, has a right to revoke permission on flights, or to set such terms that can consider a necessity at using the appointed airline by rights.

Incomes from exploitation of air ships in international transportations, the property, presented by air ships, busy in international air shipments and by the personal chattels related to exploitation of such air ships will be imposed a tax only on territory of Contractual Side, where a place of actual management enterprise is.

In accordance with positions of Convention about crimes and some acts that come true onboard air ship, signed in Tokyo on September, 14, 1963, Conventions about a fight against illegal fascination of air ships, signed in Hague on December, 16, 1970, Conventions about a fight against the illegal acts, directed against safety of the civil aviation, signed in Montreal on September, 23, 1971 countries that made agreement confirm the mutual obligation to protect safety of civil aviation from the acts of illegal interference.

It is fixed a release from duties and other collections.

Tariffs that are appointed by an airline of one contractual side for transportation on territory or from territory of other contractual side will be set on clever levels taking into account all corresponding factors, including prime price of transportations, moderate income and descriptions connection, such as indexes of speed and comfort.

The treaty between Ukraine and European Union on certain aspects of air connection 2005 is intended to regulate aviation cooperation with respect to all EU members. Taking into consideration, that the bilateral agreements on an air report between Ukraine and all states-members of European Concord, contain positions that conflict with the norms of right of EU there are some new and re-changed norms[2].

Thus, on the example of legal regulation of aviation international cooperation between Ukraine and Austria, it is possible to admit that countries enter into legal obligations and rights concerning aviation activity by making and

agreements. Such treaties mainly repeat principles of international air law and encompass specified rules, mechanisms in it.

Literature

1. Угода між Урядом України та Австрійським Федеральним Урядом про повітряне сполучення 1944 р. [Електронний ресурс] // Законодавство України.– Режим доступу:

http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/040_001#Find

2. Угода між Україною та Європейським Співтовариством про певні аспекти повітряного сполучення 2005 р. [Електронний ресурс] // Законодавство України.– Режим доступу:

http://avia.gov.ua/documents/Miznarodnadiyalnist/Zovnishnja%20dijalnist/30158_1.html

УДК 349.412(477)(043.2)

Гаврилішин А.П.,

к.ю.н., доцент,

Національний університет ДПС України, м. Ірпінь, Україна

Кучеренко В.О.,

студент,

Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ВИРІШЕННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ СПОРІВ ГОСПОДАРСЬКИМИ СУДАМИ УКРАЇНИ

При визначенні земельних правовідносин першочергово необхідно виходити з конституційних засад, зокрема, статей 13, 14 Конституції України, якими землю визначено як об'єкт права власності [1].

Земельні спори згідно ст. 158 Земельного кодексу України можуть розглядатися іншими органами проте, на наш погляд, відповідно до статей 159-161 Земельного кодексу України, які регламентують різні аспекти вирішення спорів цими органами, є декларативними і не завжди мають практичне застосування [2]. Вирішення спорів органами місцевого самоврядування та земельних ресурсів не передбачає остаточності прийнятого рішення (частини 3 та 4 ст. 158 ЗК України). Оскільки прийняте за результатами розгляду спору рішення не є виконавчим документом згідно з ч. 2 ст. 17 Закону України "Про виконавче провадження", виконати його примусово неможливо. З огляду на це, таке вирішення спору буде остаточним, якщо спір розглядається (в суді) чи господарському суді. Так у рішенні Конституційного Суду України від 16.04.2009 № 7-рп/2009 у справі за конституційним поданням Харківської міської ради щодо офіційно-

го тлумачення положень частини другої статті 19, статті 144 Конституції України, статті 25, частини чотирнадцятої статті 46, частин першої, десятої статті 59 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" (справа про скасування актів органів місцевого самоврядування), про те, що орган місцевого самоврядування має право приймати рішення, вносити до них зміни та/чи скасовувати їх на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Однак, Конституційний Суд України у згаданому рішенні також зазначав, що органи місцевого самоврядування не можуть скасовувати свої попередні рішення, вносити до них зміни, якщо відповідно до приписів цих рішень виникли правовідносини, пов'язані з реалізацією певних суб'єктивних прав та охоронюваних законом інтересів, і суб'єкти цих правовідносин заперечують проти їх зміни чи припинення. Ненормативні правові акти органу місцевого самоврядування є актами одноразового застосування, вичерпують свою дію фактом їхнього виконання, тому вони не можуть бути скасовані чи змінені органом місцевого самоврядування після їх виконання. Факт виконання може підтверджуватись укладенням договору, видачею та реєстрацією державного акта на право власності тощо.

Також Постановою Пленуму Вищого господарського суду України від 17 травня 2011 року № 6 "Про деякі питання практики розгляду справ у спорах, що виникають із земельних відносин" вказано, що державні органи або органи місцевого самоврядування, реалізуючи відповідні повноваження, вступають з юридичними та фізичними особами у цивільні та господарські правовідносини. Отже, у таких відносинах держава або територіальні громади є рівними учасниками земельних відносин з іншими юридичними та фізичними особами, у тому числі з суб'єктами підприємницької діяльності. Справи у спорах за участю державних органів та органів місцевого самоврядування, що виникають з правовідносин, у яких державні органи та органи місцевого самоврядування реалізують повноваження власника землі, а також в інших спорах, які виникають із земельних відносин приватноправового характеру, за відповідності складу сторін спору статті 1 ГПК України підвідомчі господарським судам. Індивідуальні акти органів держави або місцевого самоврядування, якими реалізуються волевиявлення держави або територіальної громади як учасника цивільно-правових відносин і з яких виникають, змінюються, припиняються цивільні права і обов'язки, не належать до правових актів управління, а спори щодо їх оскарження мають приватноправовий характер, тобто справи у них підвідомчі господарським судам.

Тому, можна констатувати той факт, що виключно судом вирішують-